پیغام
هفته‌نامه‌ی خبری و تحلیلی
سال ۴، شماره‌ی ۱۹، ۷ تیر ۱۴۰۱
۴۸ صفحه، ۲۵ هزار تومان

«هدایای م. ابتدای ماه رفت، اما صاف تحویل نگرفت»

رسوایی هدایای خبرنگاران در دولت قبل و سکوت مرجع نظارت

گزارش از: نسرین آذرمهر

از ۱۲۰ خبرنگار دعوت‌شده به مراسم رونمایی خودروهای ویژه، دست‌کم ۴۷ نفر خودرو را تحویل گرفته‌اند. برخی آن را پاداش خدمت می‌دانند و برخی رشوه‌ی پنهان. در این میان، هیچ‌کس پاسخ روشنی برای مردم ندارد.

تهران، ۱۲ مهر: در روزهای پایانی دولت قبل، مراسمی برای رونمایی از خودروهای ویژه‌ی خبرنگاران برگزار شد. دعوت‌نامه‌ها به ۱۲۰ نفر فرستاده شد و در نهایت ۴۷ نفر خودرو را تحویل گرفتند. از آن زمان تاکنون، نه فهرست رسمی منتشر شده و نه توضیح روشنی درباره‌ی معیارها داده شده است. همین ابهام کافی است تا پرسش‌ها درباره‌ی عدالت، شفافیت و حتی معنای واژه‌ی «خبرنگار» دوباره زنده شود.

به گفته‌ی چند نفر از کسانی که خودرو را تحویل گرفته‌اند، تصمیم‌گیری درباره‌ی فهرست نهایی در هفته‌های آخر دولت و با شتاب زیاد انجام شد. یکی از آنان می‌گوید: «ما نمی‌دانستیم چرا اسم ما هست و اسم دیگران نیست. فقط گفتند که باید امضا کنیم و برویم.» همین جمله‌ی کوتاه، به باور بسیاری از همکاران، بیش از هر توضیح رسمی نشان می‌دهد که چرا این پرونده هنوز بسته نشده است.

در مقابل، برخی از دریافت‌کنندگان تأکید دارند که خودرو را نه برای استفاده‌ی شخصی، بلکه برای تسهیل کار میدانی و سفرهای طولانی گزارش‌گری پذیرفته‌اند. به گفته‌ی آنان، بسیاری از رسانه‌ها بودجه‌ی کافی برای تهیه‌ی خودرو ندارند و همکاران شهرستانی بیش از دیگران با هزینه‌ی سفر و خودرو فشار مالی را تحمل می‌کنند. از این منظر، تحویل خودرو نه امتیاز، بلکه ابزاری برای ادامه‌ی کار تلقی شده است.

اما همین توجیه هم پرسش‌برانگیز است. اگر هدف ابزار کار بود، چرا معیار روشنی برای نیازسنجی اعلام نشد؟ چرا برخی همکاران با سابقه‌ی طولانی میدانی در فهرست نهایی نیامدند؟ و چرا در دولتی که شعار شفافیت می‌داد، حتی یک سند ساده درباره‌ی شرایط دریافت منتشر نشد؟ نبود پاسخ به این پرسش‌ها، اعتماد را بیش از هر چیز دیگر فرسوده کرده است.

در این میان، سازمان صنفی رسانه‌ها نیز موضع روشنی نگرفته است. برخی اعضای هیئت‌مدیره می‌گویند که این موضوع پیش از آنکه به مجمع عمومی برسد، باید در کمیته‌ی اخلاق بررسی شود؛ اما تا امروز هیچ جلسه‌ای با این عنوان برگزار نشده است. همین تأخیر باعث شده است که بسیاری از اعضا احساس کنند صنفی که قرار است از آنان دفاع کند، خود بخشی از مشکل شده است.

در سوی دیگر، مرجع نظارت رسانه‌ای نیز سکوت کرده است. نه گزارشی از سوی دبیرخانه‌ی شورای نظارت منتشر شده و نه حتی اعلام شده که پرونده در دست بررسی است. این سکوت، به گفته‌ی ناظران، بیش از هر اتهامی به اعتبار نهاد آسیب زده است. نهادی که قرار بود ناظر باشد، اکنون خود به موضوع نظارت تبدیل شده است.

در روزهای اخیر، چند نامه‌ی سرگشاده از سوی همکاران منتشر شده که همگی خواستار یک چیز ساده‌اند: فهرست کامل، معیارهای روشن و پاسخ رسمی. نه برای محاکمه‌ی افراد، بلکه برای بازگرداندن اعتماد به یک حرفه‌ی آسیب‌دیده. تا زمانی که این سه گام برداشته نشود، هر خودرو، هر سفر و هر امتیاز دیگر، به‌جای پاداش، به نشانه‌ای از ابهام تبدیل خواهد شد.

ادامه‌ی گزارش در صفحه‌ی 3

هدایا و امتیازها

مدیرکل دفتر مطبوعات و رسانه‌های آنلاین وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی: ۱۲۰ خبرنگار دعوت شدند، ۴۷ خودرو تحویل گرفته شد

گفت‌وگو از: نسرین آذرمهر

مدیرکل دفتر مطبوعات و رسانه‌های آنلاین وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی در گفت‌وگو با «پیام ما» درباره‌ی فهرست نهایی، معیارها و ابهام‌هایی که پس از رونمایی خودروها باقی ماند توضیح می‌دهد.

پیام ما: فهرست نهایی چگونه تهیه شد و چه کسانی در آن تصمیم‌گیری کردند؟

مدیرکل: فهرست نهایی در هفته‌های پایانی دولت و با هماهنگی دبیرخانه‌ی شورای نظارت رسانه‌ای تهیه شد. ما از ابتدا اعلام کرده بودیم که این فهرست قرار نیست یک‌شبه کامل شود و ممکن است در مراحل بعدی اصلاح یا تکمیل شود. متأسفانه این توضیح در فضای رسانه‌ای کمتر دیده شد.

پیام ما: با این حال، بسیاری از همکاران با سابقه‌ی طولانی میدانی در فهرست نیامدند. چرا؟

مدیرکل: ما فقط به سابقه نگاه نکردیم. معیار اصلی، فعالیت حرفه‌ای در سال ۱۴۰۰ بود. کسانی که در آن سال به‌طور منظم گزارش تولید کرده‌اند، حتی اگر سابقه‌ی کمتری داشتند، در فهرست قرار گرفتند. این تصمیم سخت بود و ما می‌دانیم که برای برخی ناراحت‌کننده است.

پیام ما: گفته می‌شود ۴۷ خودرو تحویل گرفته شده، اما فهرست رسمی منتشر نشده است. چرا شفافیت کامل وجود ندارد؟

مدیرکل: ما فهرست اسامی را به دبیرخانه‌ی شورای نظارت دادیم و انتظار داشتیم که آن‌ها اعلام کنند. اینکه چرا این اتفاق نیفتاده، سؤالی است که باید از همان مرجع پرسیده شود. ما هیچ‌گاه مخالف انتشار فهرست نبودیم.

پیام ما: برخی می‌گویند خودرو برای کار میدانی ضروری است و نه امتیاز. پاسخ شما چیست؟

مدیرکل: همین توجیه در ابلاغیه‌ی دولت آمده بود. اما اگر هدف ابزار کار بود، باید معیارهای روشن‌تری برای نیازسنجی اعلام می‌شد. چرا برخی همکاران با سابقه‌ی طولانی میدانی در فهرست نهایی نیامدند؟ و چرا در دولتی که شعار شفافیت می‌داد، حتی یک سند ساده درباره‌ی شرایط دریافت منتشر نشد؟ نبود پاسخ به این پرسش‌ها، اعتماد را بیش از هر چیز دیگر فرسوده کرده است.

پیام ما: در روزهای اخیر، چند نامه‌ی سرگشاده از سوی همکاران منتشر شده که همگی خواستار یک چیز ساده‌اند: فهرست کامل، معیارهای روشن و پاسخ رسمی. نه برای محاکمه‌ی افراد، بلکه برای بازگرداندن اعتماد به یک حرفه‌ی آسیب‌دیده. تا زمانی که این سه گام برداشته نشود، هر خودرو، هر سفر و هر امتیاز دیگر، به‌جای پاداش، به نشانه‌ای از ابهام تبدیل خواهد شد.

ادامه‌ی گزارش در صفحه‌ی 3

پیغام
هفته‌نامه‌ی خبری و تحلیلی
سال ۴، شماره‌ی ۱۹، ۷ تیر ۱۴۰۱
۴۸ صفحه، ۲۵ هزار تومان